

Studiul 4

DUMNEZEUL HARULUI SI AL JUDECATII

Realizat de pastor Alejandro Bullon

Tema din aceasta saptamana ne va ajuta sa intelegem mai bine minunata dragoste a lui Dumnezeu si frumusetea Evangheliei Sale.

Dragostea, harul si mila fac parte din dreptatea lui Dumnezeu. El este un Dumnezeu drept dar in acelasi timp si un Dumnezeu plin de mila. Mila divina nu inseamna permisivitate, de aceea in acest studiu vom gasi impreuna aspecte ale dreptatii si judecatii divine in lumina dragostei si milei Sale.

Cuvantul "judecata" provoaca un fel de teama in fiinta omeneasca, pentru ca in general judecata este relationata cu condamnarea, si pentru ca stim ca Dumnezeu nostru este un Dumnezeu al salvarii si nu al condamnarii, credem ca intr-un fel lucrul acesta nu este adevarat. In Biblie, tema judecatii merge mana in mana cu tema salvarii. Nu exista Evanghelie fara har dar nici Evanghelie fara judecata.

In aceasta prima parte a lectiei vom urmari doua texte. Primul este cel din Eclesiast 12:13,14 :

"Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău."

Dupa citirea acestui text nu mai ramane loc de indoiala cu privire la existenta unei judecati! Textul este foarte clar : *"Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns"*; ganduri, sentimente pastrate in inima, actiuni, totul va fi adus in scenariul judecatii cand va sosi ceasul.

Cel de-al doilea text se gaseste in 1 Corinteni 3,13 :

"...lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscuta, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia."

In acest text Pavel foloseste metafora focului pentru a se referi la judecata, iar judecata este un proces de investigatie prin care se determina cine va fi salvat si cine va fi condamnat

Salvarea sau condamnarea nu vor depinde de Dumnezeu ci de atitudinea omului in a accepta sau a respinge harul salvator al lui Isus Hristos.

In a doua parte a studiului vom discuta despre faptul ca harul si dreptatea ne-au fost aratate chiar din gradina Edenului. Inainte ca primii nostri parinti, Adam si Eva, sa pacatuiasca nu exista nevoia harului. Mai tarziu, Pavel ne spune ca acolo unde s-a inmultit pacatul s-a inmultit si mai mult harul. Deci inainte de caderea in pacat nu exista nevoia de har si pe de alta parte nici de judecata. Dar o data cu aparitia pacatului s-a ivit si nevoia unei judecati.

Dupa cum spuneam - judecata este procesul prin care sunt urmarite faptele pentru a determina daca o persoana este vinovata sau nu. Vinovatul are tot dreptul sa argumenteze aparandu-se si daca este necesar sa explice “de ce-ul” actiunilor sale.

Dupa ce Adam si Eva au cazut in pacat s-a pus in aplicare prima judecata divina. Dumnezeu a venit in gradina intreband : “Adame,unde esti?” apoi “ Ai mancat din fructul din care Eu iti poruncisem sa nu manaci?”

Adam a avut posibilitatea sa explice “de ce-ul” actiunilor sale dar ce-a facut el? A aruncat vina asupra femeii pe care Dumnezeu i-o daruise si aceasta la randul ei pe sarpe iar aceste explicatii nu justificau calcarea poruncii asa ca ei erau condamnati.

In momentul acesta apare harul. Acest har si-a facut aparitia pentru ca nu exista nici o justificare omeneasca pentru a-i elibera de vina. Harul inseamna iertare! Si Dumnezeu ne prezinta in Geneza 3:15 profetia prin care anunta venirea unui fiu care se va naste din femeie si ca acesta va salva omul de la pieire.

In momentul urmator, un miel a fost sacrificat. Sangele a curs iar cu pielea animalului Dumnezeu a facut haine pentru a acoperi goliciunea celor doi oameni. Acest episod ne arata destul de clar existenta judecatii si a harului chiar din gradina Edenului. Judecata determina vinovatia, harul elibereaza de vina.

Pacatul este atat de grav incat nu poate fi trecut cu vederea. Dumnezeu nu inchide ochii cand este vorba de pacat dar nici nu ramane cu bratele incrucisate in fata tragediei cu care se confrunta copiii sai ci gaseste un remediu – sangele lui Isus oferit ca iertare pentru pacatele noastre.

Sa ne intoarcem in timpul potopului : cu aceasta trecem la a treia parte a studiului nostru. Ideea generalizata a fost aceea ca potopul a fost un act arbitrar al unui Dumnezeu crud. De asemeni exista si persoane care nu cred in existenta potopului. Cert este ca Biblia este categorica in afirmatia ei referitoare la existenta potopului, iar povestile spuse de diferite popoare nu sunt altceva decat o proba in

plus in favoarea existentei potopului. Dar ce are a face potopul cu judecata si harul?

Sa vedem in Geneza 6:5 :

“Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.”

Omul de dinainte de potop ajunsese la un stadiu de degradare atat de mare incat daca Dumnezeu nu ar fi intervenit s-ar fi distrus singur. Semanau intre ei panica, ura, ranchiuna, etc.

Dumnezeu in dragostea si mila lui infinte a vazut ca metoda cea mai buna de a-l ajuta pe om era aceea de a distruge intreaga generatie. Acest lucru poate fi comparat cu atitudinea unui medic care in fata unei cangrene ce poate devora un brat sau chiar intregul trup decide amputarea bratului sau a zonei infectate in cauza. Din nou isi face aparitia harul care de aceasta data este dat sub forma de Arca.

Dumnezeu ii spune lui Noe sa construiasca o arca si toti cei care doresc sa vina cu el si sa fie in siguranta se vor putea ascunde in acea arca. Salvarea nu era limitata la familia lui Noe. Toti se puteau salva! Suficient era a crede si a se increde in Dumnezeu si in cuvantul Sau. Pana atunci nu mai plouase niciodata pe Pamant si lucrul acesta era vazut imposibil de catre oamenii de stiinta ale acelei vremi. Din nefericire au crezut doar Noe si familia lui. Ei au fost singurii supravietuitori.

Inca o data vedem ca nu exista judecata fara har si nu exista condamnare fara salvare.

Partea a patra a acestui studiu ne vorbeste despre condamnare si har.

Sa citim Ioan 3:17-21 :

“Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. Oricine crede în El nu este judecat; dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.

Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.”

Sa punem aceste cuvinte rostite de Ioan in lumina istoriei potopului despre care am studiat mai sus.

De ce au fost distrusi oamenii din timpul potopului? Pentru ca au pacatuit?
Nu, nicidecum!

Daca ar fi fost din cauza pacatului, Noe si familia lui ar fi fost si ei distrusi dupa cum spunea Pavel : “toti am pacatuit si toti suntem lipsiti de slava lui Dumnezeu”. Daca ar depinde de pacat...toti am muri.

Oamenii din timpul potopului au murit nu pentru ca au pacatuit ci pentru ca au refuzat sa intre in Arca. Este exact ce am citat mai sus : *“Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.”*

Cel care nu crede in Isus – acela este condamnat, iar cel ce crede este salvat.

Dumnezeu nu condamna lumea ci lumea se condamna singura atunci cand respinge harul salvator al lui Isus.

Judecata nu are menirea de a speria pe nimeni, doar celui ce nu-L va avea pe Isus ii va fi frica.

Sa ne imaginam ca cineva iti ia casa pe care ti-a lasat-o mostenire tatal tau. Incepe un proces. Cui ar trebui sa-i frica? Tie, stiind ca judecatorul iti va innapoia casa sau dusmanului care ti-a luat casa? Acelasi lucru se intampla si in cazul pacatului. Toti suntem vinovati si e adevarat, dar Isus este avocatul tau si daca te increzi in El, nu trebuie sa-ti fie frica de nimic pentru ca lucrurile vechi au trecut si-n Isus totul este nou.

La calvar s-a intamplat la fel: Tatal ceresc L-a vazut pe Isus ca si cum ai fi fost tu in locul Lui. Toate pacatele tale erau asupra Lui. Si daca tu crezi in Isus Hristos, Dumnezeu te va vedea ca pe un om neprihanit – ca si cum ai fi fost Isus.

Aceasta este lucrarea minunata a indreptarii prin credinta si se poate face doar prin intermediul harului.

Ne apropiem de finalul lectiei. Sa mai citim un text si anume Matei 10,26 :

“Așa că, să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit și nimic tăinuit care nu va fi cunoscut.”

Este impresionanta expresia “nu va fie teama!”. Nu conteaza ce se descopera in viata mea, nu trebuie sa-mi fie frica daca sunt ancorat in Hristos! Daca sunt ascuns in Hristos si am hainele curate ale judecatii divine, nu trebuie sa-mi fie teama! E minunat!

Apocalipsa 14:6,7 ne spune :

“Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: ‘Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!’ “

Aceasta este profetia care anunța apariția unei ramasite în vremea sfârșitului. Aceasta ramasita este simbolizată de cei trei îngeri, iar mesajul ramasitei este Evanghelia Vesnică.

În centrul acestei Evanghelii sta scris: “A sosit ceasul judecății!”.

Judecata da un caracter urgent acestei Evanghelii, nu este timp de pierdut; acum ori niciodată!

Nu este timp pentru îndoieli – Dumnezeu te iubeste, L-a trimis pe Fiul Sau să moară pe Calvar. Aceasta este evanghelia veșnică și trebuie acceptată acum! Nu poți întârzia în a te decide! Nu ai de ce să te temi, nu este important cum ai trăit până acum sau pe unde ai hoinărit... există salvare pentru tine la Isus!

Aceasta este evanghelia veșnică! Nu întârzia să vii căci a sosit ceasul judecății!

Nu-ți fie frica de judecata... doar dacă nu vrei să accepti vestea bună a Evangheliei.

Astăzi e ziua vestilor bune – și a salvării tale! Dumnezeu în vremea sfârșitului va ridica un popor cu misiunea de a vesti Evanghelia în lumina judecății. Acel popor este o ramasita vie.

A predica această evanghelie a harului fără a arăta și adevărul judecății înseamnă a vesti o evanghelie incompletă.

Dumnezeu te cheamă și biserica te invită! Acesta este momentul când ar trebui să-ți deschizi inima și să-ți predai viața lui Isus, să-ți pui talantii în mainile Sale pentru a vesti Evanghelia în contextul judecății.

Dumnezeu să te binecuvanteze!